

[Energiministeren]

af det, ministeren siger. Æren for de lystelige fortolkninger tilkommer hr. Wilhjelm. Det, jeg har sagt, er rimeligt og rigtigt, men de lystelige fortolkninger er jeg ikke rigtig parat til at tage æren for.

Hr. Wilhjelm nævner spørgsmålet om voldgift. I denne forbindelse vil jeg også i sandhedens interesse gøre opmærksom på, at eventuelle stridspunkter for så vidt angår anvendelsen af §§ 14 og 15 i den nye undergrundslov på den eksisterende bevilling også er dækket af voldgift.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om forenkling af erhvervslivets indbetalinger til det offentlige.

[Af Fogh Rasmussen (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 74. Fremsat 6/2 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I det forslag til folketingsbeslutning, som venstre har fremsat, og som vi drøfter her, er der en opfordring til regeringen om at tage initiativ til en samordning og en forenkling af arbejdsgivernes indbetaling af skat og bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Garantifond, Arbejdsgivernes Elevrefusion, invalidepension og arbejdsløshedsforsikring. Forslagsstillerne finder, at det administrative arbejde med disse indbetalinger er for belastende for arbejdsgiverne, især i de mindre og i de mellemstore virksomheder, og der peges på, at denne administration kan virke afskrækkende på de lønmodtagere, der overvejer at starte selvstændig virksomhed.

Jeg skal ikke gå i detaljer med de forskellige indbetalingsordninger, som der prisværdigt grundigt og nøje er redegjort for i bemærkningerne til forslaget, men jeg vil gerne med det samme slå fast, at jeg naturligvis er enig med forslagsstillerne i, at vi ikke skal

belaste erhvervslivet mere end absolut højst nødvendigt med forvaltning og administration af disse forskellige indbetalingsordninger.

Jeg vil godt tage et enkelt punkt frem, hvorom der har været en stærk debat i den senere tid. Det er de ændrede regler for indbetaling af bidrag til invalidepension og arbejdsløshedsforsikring. Jeg vil gerne fortælle lidt om baggrunden for den diskussion, der foregår nu.

Som bekendt vedtog folketingset i foråret 1980, at arbejdsgiverbidragene til disse forsikringer, der hidtil var blevet opkrævet af ulykkesforsikringselskaberne, fra den 1. januar 1981 skulle opkræves af statsskattedirektoratet i forbindelse med opkrævning af kildeskat. Jeg synes, at det bør nævnes, at det var strengt nødvendigt med en omlægning af denne art, hvilket rigsrevisionen var enig i, fordi det med den hidtidige opkrævningsform ikke var muligt at kontrollere bidragsindbetalingerne. Omlægningen forventes da også at give et merprovenu til staten på ca. 100 mill. kr. årligt.

I forbindelse med overvejelserne om ændring af bidragsopkrævningen var regeringen naturligvis opmærksom på mulighederne for at koordinere arbejdsgivernes indbetaling af forskellige bidrag og altså holdningsmæssigt helt på linje med forslagsstillerens forslag. Jeg rettede derfor på regeringens vegne henvendelse til ATPs bestyrelse med anmodning om, at de overtog opkrævningen af bidragene til invalidepension og arbejdsløshedsforsikring. Imidlertid skete der det, som jeg vil udtrykke dyb beklagelse af, at ATPs bestyrelse afslog at overtage opkrævningen, fordi arbejdsgiverrepræsentanterne i bestyrelsen ikke ønskede at medvirke til en omlægning af opkrævningen af disse to bidrag.

Dette er baggrunden for, at vi ikke fik den ideelle løsning dengang, og at vi måtte vælge den næstbedste løsning, og det var den løsning, som jeg omtalte før, at disse bidrag bliver indbetalt til statsskattedirektoratet sammen med kildeskatten.

Nu har vi haft lejlighed til at vurdere, hvordan den ordning fungerer i praksis, og jeg synes godt, man blankt kan indrømme, at den næstbedste løsning ikke er god nok. Der er sket en belastning af de små og mellemstore virksomheder, og derfor har jeg haft lejlighed til i et møde med landbruget, butikshandelen og Håndværksrådet at give løfte

[Arbejdsministeren]

om, at vi er indstillet på at finde en mere forenklet løsning på dette felt. Jeg har personlig en præference for ATP som et velfungerende apparat, som arbejdsgiverne jo i forvejen betaler penge til i forbindelse med en række ordninger, men selvfølgelig må det være muligt også at diskutere andre ordninger.

Dette har jeg sagt til en række partier, bl. a. det radikale venstre, der over for mig har rejst det samme spørgsmål. Det vil sige, at med den indstilling, som venstre i dette beslutningsforslag har lagt frem, skulle der være mulighed for, at vi i fællesskab finder en fornuftig løsning, sådan at vi i god tid inden næste kalenderår kan have løst dette problem og derved have hjulpet de mindre virksomheder. Jeg synes, at det for at fremskynde arbejdet mest muligt ville være fornuftigt hurtigt at nedsætte en arbejdsgruppe med deltagelse af de forskellige institutioner og organisationer, således at denne sag kan være klar et tidligt i næste folketingsamling.

Til sidst kan jeg sige om venstres forslag, at alt, hvad der peger i retning af forenkling af indbetaling af arbejdsgiverbidrag, vil regeringen støtte, som jeg også har givet udtryk for det før, men det er selvfølgelig en klar forudsætning, at der i forbindelse med en sådan forenkling ikke sker en svækkelse af det provenu, det offentlige får ind. Alene af den grund kan forslaget ikke bruges i den foreliggende form, da der er tale om ret omfattende provenuproblemer i forbindelse med dets gennemførelse. F. eks. vil kun én årlig indbetaling af skat og moms fra virksomhedernes side påføre statskassen store økonomiske tab, som der slet ikke er basis for med den nuværende udvikling af samfundsøkonomien.

Som sagt er vi parate til at drøfte det helt aktuelle akutte problem, ligesom vi har en positiv vilje til i fællesskab med et flertal i folketinget at finde frem til forenklinger af virksomhedernes indbetaling af forskellige bidrag til det offentlige.

Ole Thomsen (S):

Vi kan være enige med arbejdsministeren og forslagsstillerne i, at man måske bør se velvilligt på, om nogle af de nævnte indbetalinger og offentlige ydelser såsom bidragene til ATP, Lønmodtagernes Garantifond, elev-

refusion, arbejdsløshedsforsikring og invalidpension skulle kunne gøres smidigere, eventuelt samles på én eller nogle få indbetalingsterminer.

Man må dog huske, at flere af de undtagelser og særregler, der gør det besværligt i dag, skyldes ønsker fra specielt landmændene, autobranschen og ikke mindst håndværksorganisationerne, der er imødekømt.

Man kunne egentlig få det indtryk ved at læse bemærkningerne til forslaget, at forslagsstillerne, partiet venstre, er af den opfattelse, at store dele af erhvervslivet befinder sig på pennestadiet. Det er ikke tilfældet, at det er så besværligt, idet man ved, at alle virksomheder helt ned til de små har ansat kontorpersonale, og hvis ikke har de en revisor til hjælp eller har en eller anden ordning med et pengeinstitut til at styre disse lovpligtige ydelser.

Når man ønsker at undgå disse udgifter, må man ikke glemme, at netop to af de afgiftslove, nemlig vedrørende skat og moms, som venstre påstår skulle give flest besværligheder, også giver en meget god og rimelig renteindtægt til erhvervslivet samt mulighed for at arbejde med billige penge, indtil de skal indbetales til det offentlige. Hvis det er indbetalinger i henhold til disse to love, man ønsker at få udskudt til én eller to gange om året, må vi helt klart sige fra. Det er en risikovillig kapital, som vi ikke ønsker skal få større risiko.

Den socialdemokratiske gruppe må afvise forslaget, hvis det netop er disse to ting, man tænker på. Men hvis det drejer sig om de små indbetalinger, jeg nævnte i første omgang, til ATP, LG og den slags, er vi positive og vil se meget velvilligt på det i udvalget.

Dyremose (KF):

Det var næsten rørende at høre arbejdsministerens indlæg her i dag og høre den udtrykte vilje til en forenkling. Det er lige før man skulle tro, at det ikke er arbejdsministeren og hans parti, der har båret alle de stramninger i forhold til erhvervslivet igennem, som det i grunden er ved at tegne under ude omkring. Jeg håber, at arbejdsministeren har noget at have sin positive vilje i, og at det er lidt mere positivt end det, den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for,

[Dyremose]

for der var nok lidt mere sædvanlig socialdemokratisk politik i det.

Det er aldeles uanstændigt, at folketingets flertal i så vid udstrækning har pålagt de små og mellemstore virksomheder meget store økonomiske og administrative byrder. Man er ude i virksomhederne ved at blive kvalt i disse byrder, som er blevet pålagt af et skiftende folketingsflertal, men altid med socialdemokratiet i spidsen. Antallet af arbejdsopgaver, der pålægges af det offentlige, må derfor snarest reduceres, og erhvervslivets indbetalinger til det offentlige må forenkles gennem en tidsmæssig og beregningsmæssig harmonisering. Det er altså ikke nok, at man flytter det til det samme institut, man må også sikre, at der sker en tidsmæssig harmonisering, og det må være det samme beregningsmæssige grundlag.

Det danske samfund har brug for, at der starts nye virksomheder, og for, at eksisterende virksomheder har vilje og lyst til at forfølge nye muligheder på markedet. Det er derfor katastrofalt, at der er i hvert fald 30 økonomiske eller administrative opgaver, der er lagt over på hver eneste virksomhed.

Når det er sagt, så er det klart, at vi mener, at en sådan psykologisk barriere må vi have gjort noget ved, og vi er derfor tilfredse med og vil gå positivt ind i behandlingen af venstres forslag til folketingsbeslutning. Det fremgik i øvrigt også af et spørgsmål til skatteministeren, som jeg på det konservative folkepartis vegne rejste i spørgetiden den 4. februar, hvor der skete det meget spændende, at det radikale venstre, som har et medansvar for de seneste vildskud, nemlig opkrævningen af arbejdsgiverbidraget til invalidepension og arbejdsløshedsforsikring, ved hr. Bolvig - Folketingstidende 1980-81, sp. 5946 - udtrykte vilje til at forenkle disse ting, fordi det var blevet en større byrde, end man havde forventet. Så der er altså chance for, at der kan blive et stort og bredt flertal, hvis arbejdsministeren taler ud fra en reel vilje.

Jeg synes imidlertid ikke, at det er tilstrækkeligt alene at tage fat på de 4 ordninger, venstre omtaler i deres oplæg til folketingsbeslutning. Jeg har fået lavet en liste, som ikke er fuldstændig, men som altså er på ca. 30 opgaver, der dels indebærer økonomiske byrder, dels administrative byrder for virksomhederne. Vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet forsøge at få nogle af de op-

gaver med ind i arbejdet og se, om der er nogle af dem, vi kan få samordnet.

Lad mig nævne ganske kort nogle økonomiske byrder, altså dem, der direkte har noget med pengestrømme at gøre: momsregnskabet og tilhørende betaling, energiafgiften og den dertil hørende beregning af moms og beregning af refusion, ferieloven, hvor man skal beregne feriepenge og indbetale dem kvartalsvis til feriegiro, uddannelsesfonden, emballageafgiften, og der er sikkert flere af de økonomiske byrder. Derudover er der alle de administrative opgaver: oplysningerne til Danmarks Statistik, kravene, der er afledt af arbejdsmiljøloven, kravene om sikkerheds- og sundhedsarbejde, kravene om mærkning og skiltning, de tilhørende bekendtgørelser, krav, der er afledt af levedsmiddellovgivningen, detailforhandlingsbekendtgørelsen, bogføringsloven, lov om mål og vægt, lov om mærkning med tilsætningsstoffer. Og så er der jo altså også nogle på vej, bl.a. den nye købelov, som jeg har forstået på mine kolleger i retsudvalget vil kunne komme til at volde erhvervslivet meget store problemer, hvis den bliver gennemført i praksis.

Så jeg håber, at den positive vilje kan udvides til at omfatte mere end de 4 af venstre omtalte ordninger.

Jeg vil godt spørge, om regeringen nogen sinde har prøvet at beregne den tidsmæssige belastning, det er for den enkelte virksomhed at løse alle disse opgaver, som folketingsflertallet har pålagt den. Jeg er bange for, at svaret er nej. Man ved ikke i regeringen, hvor meget det egentlig er, man har pålagt virksomhederne. Derfor vil vi under udvalgsarbejdet undersøge, om vi kan få lavet en statistik over, hvor meget de enkelte virksomheder egentlig bliver belastet af de opgaver, jeg lige har nævnt.

Lawaetz (FP):

Nu tog arbejdsministeren noget af det krudt, man måske ellers ville have brugt, ved tilsyneladende at stille sig velvilligt til det forslag, der ligger her på bordet, og hr. Dyremose kom jo med en vældig fin remse. For at vi ikke skal beskyldte arbejdsministeren for mere, end han har ansvaret for - det kan vi så tit gøre - vil jeg sige, at vi altså røg et langt stykke ind i erhvervsudvalget med de

[Lawaetz]

forskellige bestemmelser. Men det finder vi nok ud af.

Den bedste ros, jeg kan give forslaget, er, at jeg er ked af, at det ikke er fremskridtspartiet, der har hittet på det her, for det er klart, at det er i tråd med vores idé om at gøre tingene så lette og så billige som muligt både for det private erhverv og for det offentlige.

Vi ville dog have taget lidt mere med. Vi ville godt helt have strøget ATP, fordi vi mener, at lønmodtagerne får en for lille forrentning, og der er ikke nogen, der er videre glade for det. Men de ting, der føres frem her, er i hvert fald fornuftig snak, for vi har allerede opdaget, at vores indberetninger om A-skat nu skal følges af to udregninger mere hver måned, og det er vi ikke særlig lykkelige for. Det betyder selvfølgelig også, det var hr. Ole Thomsen inde på, at man nødig vil tage nogle af pengene fra staten. Men nu tror jeg nok, at man overdriver. Jeg tror ikke, at venstre har tænkt sig, at indbetaling af A-skatten skulle trækkes længere ud. Det tror jeg faktisk ikke. Men med hensyn til de andre ting er det jo rigtigt, at vi har haft indbetalinger f. eks. til ATP 4 gange om året, i stedet for nu hver måned.

Hvad der er værre er, at bidraget til arbejdsløshedsforsikring og invalidepension skal indbetales 12 gange om året. Det er vi før kommet enormt nemt om ved, for det har været inkluderet i den lovpligtige ulykkesforsikring, således at forsikringsselskaberne har opkrævet det, og de, der har råd til kun at betale deres forsikring én gang om året, kan nøjes med en udregning én gang om året. Det skaber den største forvirring, at det nu skal betales 12 gange om året. Jeg trak på smilebåndet, da jeg så i bemærkningerne til forslaget, at man skal udregne bidraget til arbejdsløshedsforsikring som bidraget til ATP pr. måned fra arbejdsgiveren minus ét bidrag multipliceret med en faktor på 1,245. Det må være en enorm matematiker, der har fundet ud af det. Der er ikke ét menneske i landet, der overhovedet kan forstå de dér mærkelige brøker. Og invalidepensionsbidraget beregnes som ATP-bidraget multipliceret med en faktor på 0,116. Nu har man selvfølgelig regnemaskiner i de fleste firmaer, men det var noget af det, man nok kunne spørge arbejdsministeren, om han overhovedet har haft næsen i eller blot har skrevet under, for

det mangler efter min mening enhver form for sund fornuft.

Men det væsentligste i det hele er, at vi formindsker antallet af indberetninger, formindsker antallet af udregninger, formindsker antallet af alle disse girokort, vi stadig væk får stukket ud. Der er noget symbolsk i det, for de bliver i dårligt humør rundt omkring i virksomhederne, når de får alle de kort stukket ind ad døren og ustandselig skal sidde og regne på et eller andet. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi får taget det her op, også som en lille opmuntring til menneskene, og siger: nu vil vi for en gangs skyld gå den modsatte vej, nu er der noget, vi vil forenkle.

Det ligger i sagens natur, at fremskridtspartiet vil støtte venstres forslag og være med til at behandle det yderst sagligt, og det var mit indtryk, at arbejdsministeren vil være lydher over for, hvad fornuftige partier som venstre og fremskridtspartiet vil komme med af indlæg i denne sag.

Rahbæk Møller (SF):

Der er næppe tvivl om, at det offentlige pålægger erhvervslivet mange byrder, der specielt af de mindre erhvervsdrivende opleves som meget belastende. Derfor er der også grund til at foretage en forenkling, og vi kan da støtte venstres forslag, som det er formuleret, det vil sige opfordringen til regeringen om at tage initiativ til en samordning og administrativ forenkling af disse mange indbetalinger.

Vi kan ikke ubetinget støtte den løsning, der er skitseret i bemærkningerne. Specielt vil det, som flere ordførere har været inde på det, være en urimelighed at forenkle kilde-skattebetalingen til én eller nogle få årlige indbetalinger. Men som sagt kan vi støtte selve hovedforslaget.

Bolvig (RV):

Venstre skal ikke have utak for at have fremsat dette forslag, men jeg føler også trang til på det radikale venstres vegne at takke ministeren for en positiv indstilling. Den har vi mødt gennem nogen tid. Som ministeren understregede det, har vi jo gennem nogen tid drøftet disse spørgsmål med ministeren, og vi har bestandig mødt en re-debon indstilling til at få smidiggjort disse

[Bolvig]

problemer og få lagt færre administrative byrder over på erhvervslivet.

Det er et problem, vi ofte har drøftet her i folketinget, og som vi alle om muligt gerne vil afhjælpe, vel bl.a. fordi alle partier, herunder venstre og konservative, har været medvirkende til gennem tiderne at lægge mange byrder på det mindre erhvervsliv. De mange tidrøvende administrative opgaver er en byrde specielt for det mindre erhvervsliv. Det er det arbejdsmæssigt, som flere har været inde på, og også, som hr. Lawaetz understregede det, psykologisk, måske allermost det sidste. Det skaber en irritation og en modvilje, som kan være medvirkende til, at man søger de politiske yderfløje, eller måske, som venstre fremhæver i bemærkningerne, undlader at starte egen virksomhed. Jeg vil dog gerne til det sidste sige, at det bestemt ikke er den vigtigste årsag til, at der er for få i det danske samfund, der etablerer egen virksomhed i disse måneder. Det er altså bydende nødvendigt, at vi får skabt optimisme i dansk erhvervsliv, og en forenkling af de administrative byrder vil uden tvivl være et skridt på vejen. Så jeg synes altså, at alle partier her i folketinget må kunne være tilfredse med ministerens svar.

Jeg vil gerne have lov til at konkludere, at dagen i dag, denne eftermiddag, har været en god dag for erhvervslivet, specielt for det mindre erhvervsliv. Vi skal forenkle, vil jeg sige til hr. Dyremose, men dog ikke så meget, at der bliver anarki, og således at alt vurderes udelukkende efter det økonomiske udbytte.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet er enigt i hensigten med forslaget, nemlig at forenkle erhvervslivets administrationsbesvær. Om det lige skal have den udformning, som der her er givet udtryk for, er svært at sige på forhånd, men intentionerne i det er vi fra retsforbundets side meget positive over for. Det er jo sådan, at erhvervslivet døjer med store administrationsomkostninger og administrationsbesvær fremfor i højere grad at kunne koncentrere sig om det, der er deres primære opgave, nemlig at foretage en produktion og afslutte handel og foretage eksport.

Det er navnlig de mindre erhvervsdrivende, der er blevet ramt af dette administra-

tionsbesvær, som det danske folketing har overdænget dem med de seneste år. Derfor har netop de mindre erhvervsdrivende sværest ved at administrere det på en måde, som er økonomisk acceptabel for dem. De har normalt ikke ekspertise til rådighed, de har normalt ikke mandskab ansat til at ordne alt det administrative, og derfor må de gøre det som ekstraarbejde med stor risiko for, at de gør noget forkert. Derfor er der grund til virkelig at dybdebore i problemerne i forbindelse med indbetaling af alle de forskellige ting, som man fra folketingets side har pålagt dem.

Man kunne passende stille et spørgsmål til forslagsstillerne. Jeg ved ikke, om forslaget skal tages som udtryk for, at man nu søger om syndsforladelse for tidligere begåede synder, for det er jo en kendsgerning, at partiet venstre har stemt for vel nok alle de ting, der er nævnt i forslaget. Vi kunne måske få ordføreren for forslagsstillerne til lige at oplyse, om der er nogle af disse elementer, partiet venstre ikke har stemt for. Ellers burde man måske nok have tænkt sig lidt mere om, da man gik om bord i alle de forslag om Arbejdsgivernes Elevrefusion, Lønmodtagernes Garantifond, indefrysning af dyrtidsportioner, ATP, og hvad der ellers er kommet. Men det er da godt, at venstre er kommet til erkendelse af, at der er for stort et administrationsbesvær for det danske erhvervsliv.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne sige tak for den helt overvældende positive modtagelse, dette forslag har fået her i folketinget. Jeg vil i særlig grad rette en tak til arbejdsministeren for hans klare tilkendegivelse af vilje til at søge en løsning på disse problemer og arbejdsministerens tilkendegivelse af vilje til på regeringens vegne at få en række lettelser i de administrative byrder gennemført hurtigst muligt, jeg forstod for en dels vedkommende allerede fra 1. januar 1982. Det siger vi tak for. Jeg er også glad for, at arbejdsministeren i dag erkender, at den ordning, som er blevet tilrettelagt for administrationen af bidrag til arbejdsløshedsforsikring og invalidepension, er en meget dårlig ordning. Jeg forstod også, at det ikke mindst var den ordning, arbejdsministeren havde i tankerne, da talen var om forenklinger.

[Fogh Rasmussen]

Vi ved jo, at disse administrative byrder igennem mange år er blevet væltet ud over de erhvervsdrivende. Vi kender indbetalinger til kildeskattedirektoratet, til ATP, til Arbejdsgivernes Elevrefusion, Lønmodtagernes Garantifond, uddannelsesfond, feriegiro og mange andre ting, der har været nævnt her i dag, og det seneste påhit er disse besværlige indbetalinger til arbejdsløshedsforsikring og invalidepension. Jeg ved da godt, at der måske ikke er så forfærdelig mange penge i det, men det er en reel arbejdsbyrde og også en irriterende arbejdsbyrde for de mennesker, der skal sidde og arbejde med det i det daglige. Vi kommer ikke uden om, at der ligger noget psykologisk i, at når mester og mutter skal sidde derhjemme over aftenkaffen og klare de her ting, så rettes vreden i høj grad imod de samfundsinstanser, som med rette eller urette bliver anklaget for at have væltet disse byrder ud over erhvervslivet til særlig gene for de mindre og mellemstore virksomheder, hvor man ikke – det vil jeg godt sige med speciel adresse til hr. Ole Thomsen – har opbygget et selvstændigt administrationsapparat til at tage sig af disse ting.

Selv om det selvfølgelig er rigtigt, som også hr. Bolvig var inde på det, at disse administrative byrder måske ikke er den væsentligste årsag til, at det kniber med at få sat nye produktioner i gang, så er det dog en kendsgerning, at mange, som i dag driver selvstændig virksomhed, siger til sig selv, at når det i forvejen økonomisk er belastende og lidet givtigt, så vil de fremskynde afviklingen af deres virksomhed, når de også tager i betragtning de besværligheder, de har af administrativ art. For de unge mennesker, der står over for valget mellem, om de skal være lønmodtagere eller selvstændige, spiller det selvfølgelig også en rolle, at tilværelsen som selvstændig er brolagt med besværligheder af administrativ art.

Det, vi tager fat på i dette forslag, er den kreds af indbetalinger, som hedder indbetalinger til kildeskattedirektoratet, ATP, Arbejdsgivernes Elevrefusion, Lønmodtagernes Garantifond og diverse lovpligtige forsikringer, og vi har altså navnlig arbejdsløshedsforsikring og invalidepension i tankerne. Det er klart, at vi kunne have taget mange andre ting med ind.

Jeg vil godt som et svar til hr. Dyremose sige, at det måske er rigtigt, at der kunne

trækkes mange andre ting frem, som er belastende arbejdsmæssigt for de erhvervsdrivende, og det vil vi også meget gerne se på. Når vi i dette forslag har indskrænket os til den kreds af administrative indbetalinger, som jeg har nævnt, er det, fordi vi føler, at det er den kreds af indbetalinger, der hænger mest naturligt sammen. Lad mig minde om, at indbetalinger til uddannelsesfonds og delvis indbetalinger til feriegiro jo har deres udspring i overenskomster og derfor ikke på samme måde som de andre er et anliggende, der kommer op, i hvert tilfælde ikke i denne sammenhæng, i folkettinget. Det er altså årsagen til, at vi har lavet den afgrænsning, vi har.

Jeg vil også godt til hr. Ole Thomsen sige, at vi netop ikke har taget indbetalinger til toldvæsenet med i denne kreds af indbetalinger, fordi vi også dér føler, at de måske falder lidt ved siden af. Det er altså årsagen til, at vi har foretaget den afgrænsning, vi har. Det er ikke, fordi vi er blinde for, at der er mange andre ting, som belaster de erhvervsdrivende.

Jeg vil rette en uforbeholden tak til hr. Dyremose for de venlige betragtninger, til hr. Lawaetz, til hr. Bolvig og en nok lidt betinget tak til hr. Ole Thomsen, hr. Rahbæk Møller og hr. Alfred Hansen, som, selv om det måske nok var deres inderste imod, følte sig foranlediget til trods alt at støtte forslaget. Det siger vi tak for.

Der kom ind imellem nogle polemiske betragtninger heroppefra. Dem vil jeg slet ikke gå ind i, for jeg føler egentlig, at denne sag er for vigtig. Selv om der ikke er de store penge i den, er den for vigtig for den daglige tilfredshed ude omkring i de mange mindre og mellemstore virksomheder til, at der skal drives polemik på sagen fra vores side i hvert tilfælde.

Som sagt siger vi tak til ministeren og til ordførerne og ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde om denne sag.

Dyremose (KF):

Jeg er meget enig med hr. Fogh Rasmussen i, at det er vigtigt at konstatere, at der er et flertal for at gøre noget ved sagen, og at vi derfor ikke skal drive polemik. Men jeg kan dog ikke lade være med at komme med en drillende bemærkning til hr. Lawaetz, som

[Dyremose]

altså har været så længe i folketinget nu, at han er blevet så bureaukratisk, at han ikke mener at kunne behandle noget, der går på tværs af de enkelte udvalg. Jeg kan godt love hr. Lawaetz, at uanset om vi behandler en sag i arbejdsmarkedsudvalget eller i erhvervsudvalget, så er de revnende lige glade med det ude omkring i virksomhederne. Hvis det er noget, som belaster dem, så vil de bare have, at vi skal behandle det herinde, uanset om vi er i det ene udvalg eller i det andet udvalg.

Til hr. Bolvig vil jeg – inden han ryger ud ad døren – sige, at han åbenbart er blevet så rystet over, at jeg nåede at remse et antal opgaver op, at han begyndte at tænke på anarki. Desværre må jeg konstatere, at jeg ikke engang var færdig med min liste, fordi 5 minutters taletid giver altså ikke tid nok til at fortælle, hvor mange byrder vi har lagt på virksomhederne. Det, jeg talte for ved at nævne de mange ting, var ikke anarki. Jeg talte for, at vi skulle have den forenkling, som jeg forstod at også hr. Bolvig ville være med til og har forsøgt tidligere og har erklæret tidligere at han ville være med til; det var det, vi skulle forsøge at nå frem til under udvalgsarbejdet.

Jeg har forstået på arbejdsministeren, at der eventuelt skal nedsættes et hurtigt arbejdende udvalg med deltagelse af organisationerne. Det er i overensstemmelse med et forslag, vi i går fik fra Butikshandelens Fællesråd, og jeg kan da være positiv over for, at man inddrager organisationerne. Men det, at organisationerne kommer med, betyder altså ikke, at vi kan frigøre os fra vores arbejdsopgaver herinde, og derfor må vi altså også i folketingets udvalg foretage den meget grundige behandling af disse mange forskellige enkeltområder, uanset at der foregår et udvalgsarbejde uden for huset.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående Grønlandslove har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om folketingsvalg i Grønland. (Lovforslag nr. L 134).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Om pensionskasser). (Lovforslag nr. L 138).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet til-
lægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Ophævelse af adgang til afskrivning på hoteller, der er opdelt i ejerlejligheder, m.v.). (Lovforslag nr. L 110).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugs- og fiskeriudvalget (18/3 81):

Udtræder: Øllgaard (V)

Ny stedf.: Anders Poulsen (V)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. marts 1981, kl. 11.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.28